

§. 188. *Евпаторъ са ополчава самъ си сръщо  
Иудеитѣ.*

Тогази самъ си царъ Евпаторъ за да унищожи  
Иуда Маккавея, събра сичкыѣ силы на царството си,  
и тѣй съсъ сто хиляды пѣши и дваѣсетъ хиляды кон-  
ницы нападва на Иудея. Напрѣдъ вървѣхъ слонове  
страшны по голѣмината на тѣлото си и по грѣмли-  
вый си ревъ. На сѣкый отъ тѣхъ имаше дървена  
кула, отъ която са бѣяхъ обржжени войны. Но Иуда,  
който са полагаше повече на Божіята помощъ, неже-  
ли на многото войска, не са оплаши отъ тѣзи гра-  
мадна сила, но нападна на онѣзи страна на враже-  
скый станъ, дѣто бѣше царскыйтъ чадъръ, и искла  
четири хиляды войны и другыѣ сичкыѣ распрѣснѣ.  
(Мак. А. њ. 18—42. — В. гѣ. 1—17.).

§. 189. *Мжжеството на Елеазара брата на Иуда  
Маккавея.*

Туй сраженіе станъ достопамятно и заради  
смъртта на Елеазара. Той като видѣ единъ слонъ по  
голѣмъ отъ другыѣ и покрить съ царскы покривала  
и като мислѣше, че царьтъ е сѣднѣлъ отъ горѣ му,  
рѣши са да си пожъртвова животътъ за общото спа-  
сеніе. И тѣй като са промѣкнѣ помежду враговетѣ,  
достигва до единъ слонъ пѣхва са подъ коремътъ и го  
прободи съ ножътъ си, и притиснѣтъ отъ грамадно  
тѣло на животното, умрѣ. (Мак. А. њ. 43—46.)